

GÜZ DUYGULARI

Zeki Sarıhan tarafından yazıldı.
Çarşamba, 24 Ekim 2018 07:59 -

Her mevsimin kendine göre güzellikleri vardır. Kış aylarını sevmek için bile kartopu oynamanın zevki gibi gerekçeler buluruz. Fakat sonbaharın yerini hiçbir mevsim tutamaz. Sonbahar bereket ayıdır. Tarım üretimiyle, bağ ve bahçecilikle uğraşmayanların bile alışveriş merkezlerinde tezgâhlara sıralanan meyveler karşısında ağızları sulanır.

Ekinler temmuzda biçilir, fındık ağustosta toplanır ama bunlardan elde edilen gelirlerin zevki sonbaharda çıkarılır. İncirin, üzümün mevsimidir sonbahar. Mısırlar sonbaharda deste yapılır, fasulye sonbaharda toplanır, pekmezler sonbaharda kaynatılır.

Yaz tatilinde memleketlerine gidenler, sonbahardaki dönüşlerinde elma, armut, ceviz, turşu kolilerini otobüs bagajlarına sığdırmakta zorlanırlar.

Nasrettin Hoca'ya "Hocam, kışın soğuk, yazın sıcak oluyor, ne yapacağız" demişler. Hoca, "Bahara bir şey diyen var mı?" yanıtını vermiş. Onun sözünü ettiği iki bahardan biri sonbahardır ama ilkbahara meyve dallarının bereket yüklü olması gibi bir üstünlüğü de vardır.

Bir insan yaşamına benzetirsek: Kış ana rahminde geçen zamandır. Her bebek doğan evde çiçekler açar. İlkbahar çocukluk ve ilk gençlik çağıdır. Yaz, insanların da ürün vermek için tozlanma mevsimidir. Son bahar ise bu meyvelerin olgunlaşma mevsimidir.

İlkbahar sevimli bir kız çocuğu ise, yaz evli ve doğum yapan bir anne, sonbahar ise görmüş geçirmiş ama eleğini henüz duvara asmamış bir kadındır..

Ben de artık yaşıma benzediği için değil, çocukluğumdan beri sonbaharı severim. Şimdi artık olmayan kağnıların, uzaktan kulağa bir uzun hava gibi gelen gıcırtilarla tarlalardan ev yanına biçilmiş mısırları taşıması, derilen mısırların çitten örülmüş ambara yığılması; elma, armut ve üzümünden kaynatılan pekmezin tadına doyum olmaması, hayvanlarımız için otlatacak alanların çoğalması, sap ve samanının henüz bol olması, kimsenin evine kıtlığın düşmemesi gibi nedenlerle...

Güzün bereketi, insan olsun, hayvan olsun kimseyi aç bırakmaz.

Güzelim güz ayları tembellik kabul etmez. Köylüler için değilse de dinlenme ve bir bakıma tembellik hakkı güzün başlamasıyla sona erer.

Öğretmenler ve öğrenciler güzün ilk ayı içinde işbaşı yapar. Okul bahçeleri şenlenir. Kitaplar yeniden açılır.

Ilık bir güz güneşi, köyleri, kentleri, tarla ve bahçeleri altın sarısına boyarken, elinizde bir kitapla balkona oturup ara sıra bahçelerde sararmakta ve bir Lâdik veya Gördes halısı gibi yere serilmekte olan yaprakları seyretmeye doyum mu olur?